

РЕШЕНИЕ

№ 3391

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 32 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ М. ЗАПРЯНОВА

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ Й. ЙОТОВА КУПЕНОВА
като разглежда докладваното от МАРИЯ М. ЗАПРЯНОВА Гражданско дело №
20231110123557 по описа за 2023 година

Ищецът *** **СОФИЯ ЕАД**, ЕИК ***, представляван от **** с адрес ГР.СОФИЯ, УЛ.***,
№23Б, е предявил установителни иски по чл.422 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.200 ЗЗД,
вр. чл.153, ал.1 ЗЕ и по чл.422 ГПК, вр. чл.86 ЗЗД солидарно срещу **М. С. Г.** с ЕГН:
***** и адрес: гр. София, УЛ.*** 36, бл.29, вх.Б, ет.3, ап.8 и **М. М. Д.** с ЕГН:
***** и адрес: гр. София, УЛ.*** 36, бл.29, вх.Б, ет.3, ап.8 за сумите, за които е
издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. №10073/2023г. на СРС, 32 състав, а
именно:

- **2 348,08 лева**, представляваща главница за цена на доставена от дружеството
топлинна енергия за период от 01.05.2019 г. до 30.04.2022 г. в имот, находящ се на адрес гр.
София, ул. *** № 36, вх. Б, ет. 3, ап. 8, аб.№ 60442, ведно със законна лихва за период от
24.02.2023 г. до изплащане на вземането;

- **247,17 лева**, представляваща мораторна лихва за период от 15.09.2020 г. до 20.01.2023
г.;

- **68,04 лева**, представляваща главница за цена на извършена услуга за дялово
разпределение за период от 01.01.2020 г. до 30.04.2022 г., ведно със законна лихва за период
от 24.02.2023 г. до изплащане на вземането;

- **11,69 лева**, представляваща мораторна лихва за период от 05.03.2020 г. до 20.01.2023
г.

Видно от заповедното производство, ответницата М. Г. твърди, че с ответника М. Д.
са бивши съпрузи и съсобственици на топлоснабдения имот при развни квоти. Твърди, че
нейното задължение е в размер от половината от претендираните суми /1389,24лв./ и
представя платежно нареждане по настоящото заповедно производство за плащане на

сумата 431,74лв. Заявителят сочи, че с тази сума са погасени сторените разноси, лихви до датата на плащането и част от главниците.

Ответникът М. Д. е подал възражение по чл.414 ГПК, в което излага доводи, че бившата му съпруга ползва целия съсобствен имот.

По исковото производство съдът е дал указания на ищеца да уточни правния интерес от предявяване на претенциите в условията на солидарност и да уточни размера на претендираните суми, като вземе предвид извършените плащания.

Ищецът е посочил, че поддържа искането си за солидарно осъждане на ответниците, както и претендира сумите така, както са посочени в заповедното производство.

В срока по чл.131 ГПК ответникът М. Г. не е подал отговор на исковата молба.

Ответникът М. Д. оспорва исковете. Излага подробни доводи, че не е страна по облигационното отношение, тъй като то е възникнало с титуляра на партидата – дъщерята на ответниците Анна Д.а, както и че той е лишен от възможността да ползва имота, поради което води дела за обезщетение за лишаването му от ползване. Прави възражение за давност.

В доказателствена тежест на ищеца е да докаже съществуване на валидно облигационно отношение между страните при общи условия, по силата на което „*** София” ЕАД доставя топлинна енергия в топлоснабдения имот в процесния период – ответникът е бил собственик или носител на вещно право на ползване на топлоснабдения имот в процесния период; стойност на доставеното количество топлинна енергия в имота в процесния период, настъпване на изискуемост на главниците и размер на обезщетението за забава.

Предвид липсата на оспорване на доставеното количество топлинна енергия съдът не е допуснал СТЕ.

По делото са събрани писмени доказателства и две заключения към ССЧЕ, които съдът кредитира частично. Съдът не кредитира разпределението на плащанията, извършено от вещото лице, тъй като не е съобразено с чл.76, ал.2 ЗЗД.

Относно наличието на облигационно отношение:

Според чл. 150, ал. 1 ЗЕ, продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР, а съгласно изричната разпоредба на ал. 2 на същия член, Общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите. Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия.

От представения нотариален акт за покупко-продажба от 17.12.1997г. се установява, че М. и М. Д.и са продали процесния топлоснабден имот на дъщеря си Анна Д.а, като са запазили правото си на ползване, заедно и поотделно, докато са живи.

Ответникът Д. е представил съдебни решения относно искове, които води срещу другия ответник М. Г. за обезщетение за лишаване от ползване на имота. Не се установява решенията да са влезли в сила, както и не се установява да касаят исковия период.

От представените доказателства не се установява да е налице облигационна връзка с лице, което да е подало изрично заявление – декларация за откриване на партида. Подадените заявления от М. Г. и Анна Д.а са относно техни искания задълженията за други периоди да бъдат разделени и претендирани по равно от двамата титуляри /ответниците/ на правото на ползване.

Ответниците не се легитимират като съсобственици на имота при равни квоти от по $\frac{1}{2}$ след развода, а като носители на вещно право на ползване върху имота, като всеки от тях има запазено право на ползване върху целия имот. Съгласно чл.57 ЗС ползвателят е длъжен да плаща разноските, свързани с ползуването на вещта – такива разноски са и задълженията за доставена топлинна енергия. Същевременно цитираната норма не предвижда солидарна отговорност за тези разноски, такава солидарна отговорност не е предвидена и в договора, сключен при общи условия, одобрени от КЕВР. Следователно не са налице предпоставките за възникване на солидарна отговорност, посочени в чл.121 ЗДД, който предвижда, че освен в определените от закона случаи солидарност между двама или повече длъжници възниква само когато е уговорена.

Предвид изложеното от ответниците, като носители на правото на ползване на имота, са били потребители на топлинна енергия и дължат плащане на стойността ѝ при разделна отговорност от по $\frac{1}{2}$ от всеки от тях.

Относно дължимите суми: Съгласно чл.42 от Наредба №16-334/6.4.2007г. за топлоснабдяването топлинната енергия се заплаща в сроковете, посочени в писмените договори за продажба или в публичните общи условия за продажба на топлинна енергия, по цени съгласно наредбата по [чл. 36, ал. 3 ЗЕ](#). Съгласно чл.36 ОУ клиентите заплащат цена за услугата дялово разпределение, извършвана от избран от клиентите търговец, а редът и начина за заплащане на услугата се определя от Продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата дялово разпределение и се обявява по подходящ начин на клиентите. Видно от представените документи дялови разпределения за процесния период са извършени от „Техем сървисиз” ЕООД, поради което се дължи нейното заплащане на ищеца, съобразно общите условия. Правоотношението по доставка на топлинна енергия между страните в процесния период се урежда чрез договор, сключен при общи условия, одобрени от ДКЕВР. По отношение на исковия период са приложими ОУ, действащи от 27.06.2016 г., съгласно които купувачът изпада в забава в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят месечните дължими суми. Видно от заключението към ССЧЕ ищецът е издавал редовно фактури за помесечните задължения за целия исков период за топлинна енергия и за дялово разпределение, а след отчитане на отоплителния сезон, ищецът е сторнирал месечните прогнозни сметки с кредитни известия и е издал общи фактури. По отношенията на задълженията, станали изискуеми при действие на ОУ от 27.06.2016 г. не е необходима покана, за да бъде поставен длъжникът в забав, тъй като

длъжниците изпадат в забава с изтичането на предвидения срок, съгласно чл.84, ал.1 ЗЗД.

Следва да се посочи, че в чл.32 ОУ от 27.06.2016 г. са посочени срокове за заплащане на задълженията само за топлинна енергия, но не и за дялово разпределение. По делото се установява, че фактурите за заплащане на сумите за дялово разпределение се издават отделно от тези за заплащане на топлинна енергия и не се установява да са включени в общата фактура. Предвид липсата на предвидени в ОУ срокове за плащане на фактурите за дялово разпределение и липсата на покана за плащането им, съдът намира, че ответниците не са поставени в забава относно плащането на главниците за дялово разпределение, поради което и не дължат сумата 11,69 лева, представляваща мораторна лихва за период от 05.03.2020 г. до 20.01.2023 г.

От представените писмени доказателства и от заключението към ССЧЕ, се установява, че ответницата Г. е извършила три плащания: на 7.5.2021г. – 474лв., 8.3.2023г.- 483,50лв. и на 26.4.2023г.-431,74лв. Плащанията са на обща стойност 1389,34лв. Ответницата дължи $\frac{1}{2}$ от претендираните с исковата молба суми или 1174,04лв. – главница за топлинна енергия, 123,49лв. – обезщетение за забава, 34,02лв. – главница за дялово разпределение.

Видно от ССЧЕ в счетоводството на ищеца с плащането от 474лв. са погасени $\frac{1}{2}$ от вземания по обща фактура от 31.7.2020г.; с плащането от 483,50лв. са погасени вземания след процесния период; а с плащането от 431,74лв. – част от сумите, претендирани от ищеца в настоящото производство. Не се установяват задължения преди исковия период, поради което съдът приема, че с посочените плащания такива не са погасявани. Съгласно чл.76, ал.2 ЗЗД, когато изпълнението не е достатъчно да покрие лихвите, разноските и главницата, погасяват се най-напред разноските, след това лихвите и най-после главницата.

Извършените от ищеца счетоводни погашения не са съобразени с цитираната норма. В случая е без правно значение начинът, по който ищецът е организиран счетоводството си, а именно като е отделил съдебно претендираните вземания от останалите задължения така, че не ги погасява в посочения ред. Съдът намира, че с извършените плащания изцяло са погасени вземанията на ищеца за обезщетение за забава, за главница за дялово разпределение и за топлинна енергия – извършените три плащания са на обща стойност 1389,34лв., а дължимите от ищцата суми са в общ размер 1332,55лв.

Предвид изложеното исковете срещу ответницата са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени. Въпреки това ответницата дължи разноси, тъй като плащането е направено в хода на процеса, поради което ответницата е дала повод за водене на делото.

Относно възражението за давност: Възражение за давност е направено само от ответника Д.. Възможността за принудително събиране на вземанията на ищеца се погасява с изтичане на 3-годишна давност. Заявлението по чл.410 ГПК е подадено на 24.2.2023г., следователно по давност са погасени вземанията, станали изскуеми до 31.12.2019г., а непогасеният по давност период е 1.1.2020г. – 30.4.2022г.

Съгласно заключението към ССЧЕ, задълженията на ответника Д. са: за главница за

доставка на ТЕ за периода 1.1.2020г. – 30.4.2022г. – 1225,24лв., за обезщетение за забава за периода 15.09.2020 г. до 20.01.2023 г. – 130,72лв.; за главница за дялово разпределение за периода 1.1.2020г. – 30.4.2022г. – 35,92лв., за обезщетение за забава за периода 05.03.2020 г. до 20.01.2023 г. – 6,33лв. Посочените суми са в по-висок размер от $\frac{1}{2}$ от претендираните от ищеца. Предвид изложеното и предвид диспозитивното начало исковете са основателни за $\frac{1}{2}$ от претендираните суми, а именно 1174,94 лева, представляваща главница за цена на доставена от дружеството топлинна енергия за период от 01.01.2020 г. до 30.04.2022 г.; 123,59 лева, представляваща мораторна лихва за период от 15.09.2020 г. до 20.01.2023 г.; 34,02 лева, представляваща главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.01.2020 г. до 30.04.2022 г., ведно със законна лихва за период от 24.02.2023 г. до изплащане на вземането;

По разноските: Ищецът е направил разноски в размер на 103,50лв. – в заповедното производство, 93,14лв. – д.т. в исковото производство, 300лв. – депозит за ССЧЕ, 200 лв. – за юрисконсултско възнаграждение или разноски в общ размер 696,64лв. Всеки от ответниците дължи сумата от по 173,52лв., съразмерно с уважената част от исковете.

Ответникът Д. е направил разноски в размер на 400лв. – адвокатско възнаграждение. Следва да му се присъди сумата 200,74лв., съразмерно с отхвърлената част от исковете.

Ответницата Г. е направила разноски в размер на 700лв. – адвокатско възнаграждение. Следва да ѝ се присъди сумата от 351,29лв., съразмерно с неоснователно претендираната част от предявените искове при условията на солидарност.

Воден от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените искове от *** **СОФИЯ ЕАД**, ЕИК ***, представляван от **** с адрес ГР.СОФИЯ, УЛ.***, №23Б срещу **М. С. Г.** с ЕГН: ***** и адрес: гр. София, УЛ.*** 36, бл.29, вх.Б, ет.3, ап.8, за сумите, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. №10073/2023г. на СРС, 32 състав, а именно:

- **2 348,08 лева**, представляваща главница за цена на доставена от дружеството топлинна енергия за период от 01.05.2019 г. до 30.04.2022 г. в имот, находящ се на адрес гр. София, ул. *** № 36, вх. Б, ет. 3, ап. 8, аб.№ 60442 , ведно със законна лихва за период от 24.02.2023 г. до изплащане на вземането;

- **247,17 лева**, представляваща мораторна лихва за период от 15.09.2020 г. до 20.01.2023

г.;

- **68,04лева**, представляваща главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.01.2020 г. до 30.04.2022 г., ведно със законна лихва за период от 24.02.2023 г. до изплащане на вземането, поради недължимост на $\frac{1}{2}$ от сумите в условията на солидарност и поради плащане на $\frac{1}{2}$ от сумите в хода на процеса.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от ***** СОФИЯ ЕАД**, ЕИК *******, представляван от ******** с адрес ГР.СОФИЯ, УЛ.***, №23Б срещу **М. С. Г.** с ЕГН: ********* и адрес: гр. София, УЛ.*** 36, бл.29, вх.Б, ет.3, ап.8, за сумата **5,85 лева**, представляваща мораторна лихва за период от 05.03.2020 г. до 20.01.2023 г.

ОСЪЖДА *** СОФИЯ ЕАД, ЕИК *******, представляван от ******** с адрес ГР.СОФИЯ, УЛ.***, №23Б да плати на **М. С. Г.** с ЕГН: ********* и адрес: гр. София, УЛ.*** 36, бл.29, вх.Б, ет.3, ап.8, сумата 351,29лв. – разноски в производството.

ОСЪЖДА М. С. Г. с ЕГН: ********* и адрес: гр. София, УЛ.*** 36, бл.29, вх.Б, ет.3, ап.8 да плати на ***** СОФИЯ ЕАД**, ЕИК *******, представляван от ******** с адрес ГР.СОФИЯ, УЛ.***, №23Б, сумата 173,52лв. - разноски, съразмерно с уважената част от исковете.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че **М. М. Д.** с ЕГН: ********* и адрес: гр. София, УЛ.*** 36, бл.29, вх.Б, ет.3, ап.8, дължи на ***** СОФИЯ ЕАД**, ЕИК *******, представляван от ******** с адрес ГР.СОФИЯ, УЛ.***, №23Б сумите, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. №10073/2023г. на СРС, 32 състав, а именно:

-**1174,04лв.**, представляваща главница за цена на доставена от дружеството топлинна енергия за период от 1.1.2020г. – 30.4.2022г. в имот, находящ се на адрес гр. София, ул. ******* № 36, вх. Б, ет. 3, ап. 8, аб.№ 60442 , ведно със законна лихва за период от 24.02.2023 г. до изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата над 1174,04лв. до предявения размер от 2 348,08 лева и за периода 01.05.2019 г.-31.12.2019г.

-**123,49лв.**, представляваща мораторна лихва за период от 15.09.2020 г. до 20.01.2023 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата над 123,49лв. до предявения размер от 247,17 лева

-**34,02лв.**, представляваща главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.01.2020 г. до 30.04.2022 г., ведно със законна лихва за период от 24.02.2023 г. до изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата над 34,02лв. до предявения размер от 68,04лева

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от ***** СОФИЯ ЕАД**, ЕИК *******, представляван от ******** с адрес ГР.СОФИЯ, УЛ.***, №23Б срещу **М. М. Д.** с ЕГН: ********* и адрес: гр. София, УЛ.*** 36, бл.29, вх.Б, ет.3, ап.8,, за сумата **5,85 лева**, представляваща мораторна лихва за период от 05.03.2020 г. до 20.01.2023 г.

ОСЪЖДА *** СОФИЯ ЕАД, ЕИК *******, представляван от ******** с адрес ГР.СОФИЯ, УЛ.***, №23Б да плати на **М. М. Д.** с ЕГН: ********* и адрес: гр. София, УЛ.*** 36, бл.29, вх.Б, ет.3, ап.8,, сумата 200,74лв.– разноски в производството.

ОСЪЖДА М. М. Д. с ЕГН: ********* и адрес: гр. София, УЛ.*** 36, бл.29, вх.Б, ет.3,

ап.8,да плати на *** **СОФИЯ ЕАД**, ЕИК ***, представляван от ***** с адрес ГР.СОФИЯ, УЛ.***, №23Б, сумата 173,52лв. - разноси, съразмерно с уважената част от исковете.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните с въззивна жалба пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____